

Jubilujúci kolegovia v prvom polroku 2005 (v abecednom poradí bez titulov):

BUBELÍNI Ján
 CZAKO Matej
 DIEŠKOVÁ Viera
 FÁBRYOVÁ Ludmila
 GÁLIK Milan
 GRÁC Ján
 HANZLÍKOVÁ Alžbeta
 HAŠKO František
 HUDÁKOVÁ Judita
 KAMENČÍK Ladislav
 KARASOVÁ Helena
 KOMÁRIK Emil
 KOŠINÁR Vladimír
 KOVAČIČ Vincent
 MACÁK Ivan
 MIGLIERINI Bruno
 PERLAKI Ivan
 SEDLÁKOVÁ Viera
 SEEMANOVÁ Marta
 SOBOTOVÁ Viera
 ŠPENDLA Gabriel
 VAŇKOVÁ DOBROMILA
 VEJMELKOVÁ Kvetoslava

Za profesorom PhDr. Jozefom Danielom, DrSc.

15. marca 2005 odišiel z našich radov vynikajúci odborník a skvelý človek, Prof. PhDr. Jozef Daniel, DrSc. Narodil sa dňa 14.6.1922 v Krivej na Orave. Po gymnaziálnych štúdiách v Dolnom Kubíne a Nitre, vyštudoval na FFUK v Bratislave. Už len stručný výpočet publikačnej, pedagogickej a výskumnej aktivity je imponujúci a jedinečný. V roku 1961 sa stal kandidátom psychologických vied (CSc.), od roku 1985 doktorom psychologických vied (DrSc.), od roku 1995 docentom pedagogickej psychológie a od roku 2001 profesorom psychológie.

Za svojho života prešiel viacerými významnými psychologickými pracoviskami, ako boli Psychotechnický ústav v Bratislave, Výskumný ústav pre stavebníctvo, Ústav experimentálnej psychológie SAV, pedagogicky pôsobil na UKF v Nitre, FF UK Bratislava a Košiciach. Bohatá je publikačná aktivita prof. Daniela, okrem dvoch vlastných monografií je spoluautorom piatich monografií, publikoval 155 vedeckých štúdií doma a 24 v zahraničí, 70 odborných štúdií, 21 recenzií, 3 skriptá. Početné boli jeho vystúpenia na odborných a vedeckých podujatiach, doma i v zahraničí. Nemenej významné boli aj aktivity v rámci psychologického osvety a organizácie psychologického života na Slovensku, a to nielen v rámci Slovenskej psychologickéj spoločnosti. Prof. Daniel mal pohreb 18. marca 2005 na cintoríne v Rači a za SPS sa rozlúčil predseda Slovenskej psychologickéj spoločnosti pri SAV:

Dovoľte mi v mene SPS pri SAV rozlúčiť sa so zosnulým Prof. PhDr. Jozefom Danielom, DrSc., jedným z prvých psychologov na Slovensku, dlhoročným a významným (zakladajúcim) členom Slovenskej psychologickéj spoločnosti ako i populárnou osobnosťou celej slovenskej psychologickéj obce. Som si istý, že niet na Slovensku takého odborníka – psychológa, ktorý by sa nejakým spôsobom s osobnosťou pána profesora nestretol, či osobne alebo cez stovky vedeckých prác a významných profilových monografií z oblasti psychológie práce. Veľmi dobre sa pamätám na naše prvé stretnutie, ktoré bolo ešte dávno v minulom storočí, keď som začínal popri štúdiu pracovať, ako v tom čase nazývali týchto pomocníkov – ako “pomveda” a dostal som sa k profesorovi Danielovi, ktorý ma profesiovo usmernil na problematiku psychológie práce, neskôr inžinierskej psychológie a viedol vlastne až do posledných dní svoju života. Profesor Daniel začal profesiovú kariéru ako psychológ práce, začal sa zaoberať prácou a práca mu ostala celoživotným koníčkom i údelom, nielen ako orientácia v profesii, ale aj ako motor, čo ho držal až do posledného dychu.

Bol telom i dušou psychológom, oddaným hlásateľom a šíriteľom poznatkov našej profesie, tvorcom nových myšlienok a tém, významným riešiteľom vedeckých projektov na slovenskej ale i medzinárodnej úrovni, obľúbeným učiteľom, ktorý vedel zaujať

a strhnúť k poznávaniu psychológie, a tým aj samých seba a to aj tých študentov, ktorým tento predmet bol tak trochu vzdialený. Ako člen psychologickéj spoločnosti sa pravidelne zúčastňoval odborných i vedeckých podujatí a výsledkami výskumnej práce podstatnou mierou prispel k rozvoju psychológie na Slovensku. Rád chodil medzi nás a my sme ho vždy radi privítali.

Poznali sme ho všetci ako pracovitého, milého a úprimného kolegu, ochotného vždy pomôcť a poradiť, prísneho ale spravodlivého pedagóga, ktorého iba málokto počul povedať "nie" ale i zodpovedného otca i starého otca a milujúceho manžela.

Predišiel nás vzácny človek, krutosť osudu pretrhla dlhú niť pracovitého a plodného života. Človek celý život bojuje a občas i vyhráva, je však jeden boj, kde všetci ťaháme za kratší koniec. Pán profesor, mali sme Vás všetci radi a taký v našich myšliach i srdciach ostanete i keď už nikdy z vašich úst nebudeme počuť precítenú recitáciu venovanú Baccardi, ani si už nepripijeme z obľúbeného, vlastnoručne vyrobeného račianskeho červeného.

A myslím, že tých pár veršov G. Apollinaira vystihuje to, čo sa nám viacerým len tak ťažko derie cez zúžené hrdlo:

Hoc na mňa doľahla ťažoba sveta celá
Všetkým som radosť lial
Slabým i veľkým som z Človekoveho tela
Podľa ich zásluh dal
Nech Vám je slovenská zem ľahká.

*Ivan Sarmány Schuller
Predseda SPS pri SAV*

Odišiel Prof. PhDr. Július Boroš, DrSc.

Hlbokou ranou je náhly odchod pána profesora Boroša, ktorý dňa 13.11.2004 nečakane odišiel spomedzi nás, uprostred tvorivej práce s bohatými plánmi do budúcnosti.

Prof. PhDr. Július Boroš, DrSc. sa narodil 19.4.1934 v Turíčkach. Vyštudoval na Fakulte spoločenských vied Vysokej školy pedagogickej v Bratislave. V roku 1967 obhájil titul kandidáta vied, v roku 1973 sa stal docentom, roku 1979 doktorom vied a v roku 1980 profesorom psychológie. Pedagogicky pôsobil najprv na Vyššej pedagogickej škole v Banskej Bystrici, neskôr na FF UK v Bratislave, posledné pedagogické pôsobisko bolo na univerzite Alexandra Dubčeka v Trenčíne, kde zastával aj významné funkcie, prorektor pre sociálne záležitosti.

Prof. Boroš sa zaslúžil o rozvoj psychofyziologického výskumu na Slovensku, ťažisko jeho práce bolo v experimentálnej metóde. Medzi významné možno zaradiť výsledky výskumov motorických návykov v modelovej percepčno-odpovedovej situácii. Všetci študenti psychológie iste dobre poznajú učebnice psychológie (Základy psychológie) a v spoluautorstve Základy všeobecnej psychológie, učebnice Experimentálnej psychológie a Výchovného poradenstva, v poslednom čase aj z oblasti sociálnej psychológie. Nemenej známe sú tiež práce, ako napr. Psychológia pre osvetových pracovníkov, Rozumiete mladým, Psychológia pre mladých a mnoho ďalších prác popularizačného rázu. Okrem 12 knižných publikácií uverejnil desiatky vedeckých štúdií a viac ako 200 populárno-vedeckých článkov, recenzií a pod.

Profesor Boroš patril medzi špičkových odborníkov v oblasti psychológie, pracoval ako vysokoškolský pedagóg s veľkou obľubou u študentov. Bol prívetivý, pokojný, rozvážny a vždy usmievavý s ihravými očami.

Češť jeho pamiatke!

*Ivan Sarmány Schuller
Predseda SPS pri SAV*